

**ЛЕСЯ МЕДВІДЬ:
«БІЛЬШІСТЬ СТЕРЕОТИПІВ
ПРО РЕГІОНАЛЬНЕ
ТЕЛЕБАЧЕННЯ -
НЕБЕЗПІДСТАВНА»**

СТОР. 14

**ХТО ВІДПОВІСТЬ ЗА
«СВЯТКОВИЙ ПОГРОМ»**

У ЛЬВОВІ? СТОР. 2

ЧУМА АВТЕНТИЧНОГО

РОЗЛИВУ

СТОР. 3

МЕДВЕДЄВ

**ПРИВІТАВ, А ГРУЗИНИ
ПОСМІЯЛИСЯ...**

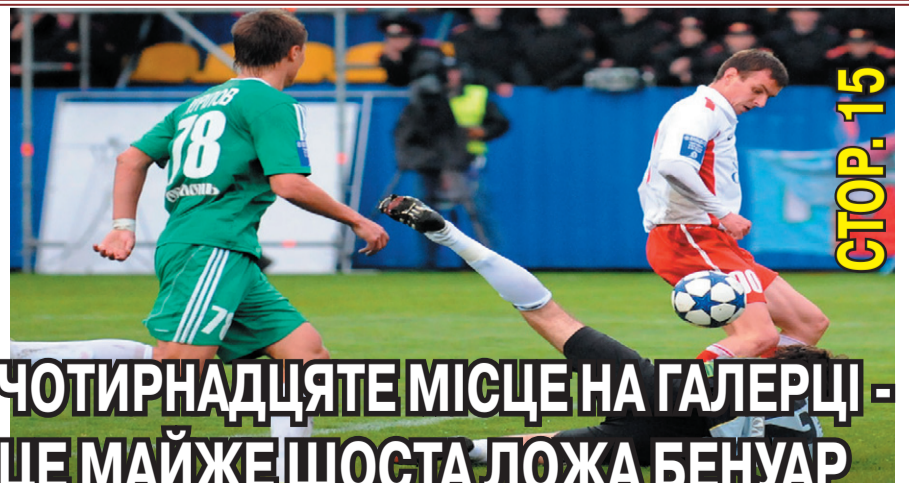
СТОР. 3

МАЛОВІДОМІ

ЗАМКИ ЗАКАРПАТТЯ

СТОР. 4

**ЧОТИРНАДЦЯТЕ МІСЦЕ НА ГАЛЕРЦІ -
ЦЕ МАЙЖЕ ШОСТА ЛОЖА БЕНУАР**

СТОР. 15

ХТО ВІДПОВІСТЬ ЗА «СВЯТКОВИЙ ПОГРОМ» У ЛЬВОВІ?

» УКРАЇНСЬКІ ДЕПУТАТИ ТАКИ «ДОСТРИБАЛИСЯ», ДОІНТРИГУВАЛИ Й ОТРИМАЛИ ЖАХЛИВИЙ РЕЗУЛЬТАТ - МАСОВУ БІЙНЮ У ЛЬВОВІ. ЧИ БАЖАНУ? НАВРЯД, АЛЕ НАПЕВНО ОЧІКУВАНУ. УХВАЛЮЮЧИ ВІД ПОЧАТКУ ПРОВОКАЦІЙНЕ РІШЕННЯ СТОСОВНО ЗРІВНЯННЯ РАДЯНСЬКОГО ПРАПОРУ З ДЕРЖАВНИМ, НАРДЕПИ «ПІДСТАВИЛИ» ПРЕЗИДЕНТА, СЕБЕ І НАРОД УКРАЇНИ.

РЕПЕТИЦІЯ

ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ

До речі, в Януковича стало розуму не підписувати провокаційний закон. Натомість він далекоглядно відправив його на експертизу, щоб затягнути до «не можу», і таким чином забезпечити себе від прогнозованих звинувачень у антиконституційності, політичній недолугості та свідомому нагнітанні пристрастей. Щодо «багнетів» парламентської більшості, то вони, напевно, на законодавчому рівні вирішили показати етноцентричним (західним) українцям славнозвісну хрущовську «кузькіну матю». От тільки за наслідки гламурні нардепи відповідати не навчені. Мовляв, ми тут усі стратеги, нам тут тактикою перейматися за ранжиром не доводиться. Іншими словами, «недорозуміли» пани особливо не «парились», яким чином примусити полюбити окупаційний прапор вільнодумних «західняків». Полюбити, і крапка! І все б нічого, якби не завзяті приїжджі громадяни з «недалекого минулого» (народженні в СРСР). Вони ж повірили безвідповідальним парламентарям, насправді подумали, що СРСР повернувся «всерйоз і надовго».

ПОПРИ РІШЕННЯ ЛЬВІВСЬКОГО ОКРУЖНОГО АДМІНСУДУ...

Декілька сотень націоналістів з атрибутикою ВО «Свобода» перестріли п'ять мікроавтобусів з людьми, одяг яких прикрашали георгіївські стрічки. Молодики перекирили рух, розбили скло, заплювали пасажирів «слиною ненависті» і показали «товаришам» всередині відверто непристойні жести. Тільки загін спецпідрозділу «Бер-

кут» спромігся відтіснити нападників. Між беркутівцями та націоналістами зав'язалася сутичка, в якій взяв участь депутат Львівської міськради, відомий за минулими резонансними виступами «на камеру» пан Юрій Михальчишин. Незважаючи на шалений спротив «аборигенів» та рішення Львівського окружного адмінсуду щодо недопустимості масових політичних акцій, представники партії «Родина» таки підняли червоний прапор Перемоги на Пагорбі Слави у Львові.

У той самий час через кордони міліції до меморіального комплексу під чорночервоними та державними прапорами України з боями проривалася львівська молюдь. Вона вигукувала образливі гасла на адресу комуністів і кидала в бік опонентів порожні пляшки та каміння. Навіть у генконсула Росії Олега Астахова протестанти відібрали й розтоптали поминальний вінок, який той збирався покласти на військовому цвинтарі.

Пан Астахов був обурений до глибини душі: «Росія і весь нормальний світ відзначають День Перемоги. Усі ці неподобства - образа пам'яті тих, хто тут лежить». Окрім того, всі присутні ветерани та представники громадських організацій слізно жалілися журналістам, мовляв дорогою з них позривали георгіївські стрічки та ображали лайливи ми гаслами на кшталт: «Бандера прийде - порядок наведе» та «Чемодан - вокзал - Росія».

«РЕГІОНАЛІВ» НЕ ПУСТИЛИ ДО МЕМОРАЛУ

Після недовгого молебну неподалік Пагорбу Слави представники ПР спробували наблизитись безпосередньо до монументу.

Проте вони були вмиті узяті в щільне кільце представниками львівської молоді. «Регіоналів» врятували лише посилені наряди місцевого «Беркута», бігці якого широкими спинами розмежували переляканих партійців і ошаленілий натовп. Таким чином приїжджі «святкувальники» мали кидати принесені букети через голови міліціантів та львів'ян, намагаючись поцілити у меморіальну плиту.

НЕ ОБІЙШЛОСЯ БЕЗ СТРІЛЯНИНИ

Близько 11-ї години дня на вулиці Личаківській прихильники «Свободи» помітили десяток осіб з георгіївськими стрічками на грудях. Націоналісти почали вимагати від людей негайно їх зняти. Натомість «стрічконосці» кинулися врозсіп, а один із утікачів з переляку відкрив хаотичну стрілянину по переслідувачам. Молодий «свободівець» (за попередніми даними помічник депутата Львівської міської ради Олег Ковпак) отримав вогнепальне поранення в ногу, проте на цьому переслідування не припинилося. Утікачів невдовзі наздогнали й жорстоко побили. Ушкодження отримали навіть журналісти кількох авторитетних видань, які випадково опинилися на місці події.

І КОМУ ЦЕ ПОТРІБНО?

Що маємо? Найглибше ідеологічне розмежування за регіонами з часів «Помаранчевої революції», дискредитацію Президента, як Гаранта законності й порядку в державі, негативний резонанс у світі і... приниженого консула Росії. Невже тільки заради безглуздих амбіцій невгамовного пана Симоненка?

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

НАРДЕП ЯВОРІВСЬКИЙ УВІКОВІЧНИВ ТИМОШЕНКО, ЮЩЕНКА ТА ЯНУКОВИЧА

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ І ГОЛОВА СПІЛКИ ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ ВОЛОДИМИР ЯВОРІВСЬКИЙ НАПИСАВ ПОВІСТЬ «НАЙДОВША НІЧ ПРЕЗИДЕНТА». ЯК ПОВІДОМЛЯЄ ПЕРСОНАЛЬНИЙ САЙТ ЯВОРІВСЬКОГО, КНИГА МАЄ ПОЛІТИЧНИЙ ПІДТЕКСТ.

«Вона невелика - лише 90 сторінок. Проте у ній чітко проглядаються образи Юлії Тимошенко, Віктора Ющенка, Віктора Януковича. Гадаю, навколо неї вириватимуть пристрасті», - повідомив національним читачам пан Яворівський.

«У передмові написав: «Я знаю, що вам хочеться пізнаваності. Однак застерігаю: все тут вигадане. Документальний тільки факт президентських виборів». Хоч читачі там і упізнаватимуть наших політиків, це не має юридичної сили, але притягти мене до відповідальності», - додав парламентарій.

Також Яворівський розповів, що перші читачі схвально відгукнулися про твір.

«Повість прочитали Олена Бондаренко з фракції «БЮТ», Анатолій Дімаров, Олександр Турчинов. Від них отримав схвальні відгуки. Анатолій Дімаров навіть написав про свої враження на останній сторінці рукопису», - похвалився парламентський літописець.

Господи, ну як діти малі! Олесь М'ЯСНИЙ

РЕПЛІКА НЕВДОВЗІ УРЯДУ «КИРДИК»

ТАКИЙ ПРОГНОЗ ЩОДО СКОРОГО МАЙБУТНЬОГО ПРОФЕСІОНАЛІВ ІЗ КОМАНДИ АЗАРОВА ЗРОБИВ У ПОЛТАВІ ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ МИКОЛА ТОМЕНКО. ВІЦЕ-СПІКЕР ВВАЖАЄ, ЩО УРЯД ПІДЕ У ВІДСТАВКУ В КІНЦІ ТРАВНЯ - НА ПОЧАТКУ ЧЕРВНЯ ПОТОЧНОГО РОКУ.

«Загострення через суспільно-економічну діяльність влади дуже легко зняти, звільнивши Уряд», - повідомив громадськості Микола Володимирович. - Це уже популярний в Україні метод, який вже не раз впроваджували. Я прогнозую, що в кінці травня - на початку червня Президент звільнить Уряд. Чи повністю, чи частково - залежить лише від ситуації. Дехто з політиків бачить конкурентів серед опозиційних колег, а не при владі».

Щодо так званої «війни пам'ятників» (ситуація навколо монументів Сталіну та Бендері) політик висловився

дуже конкретно: «Я вважаю, що цим повинна займатися територіальна громада. Якщо в даному населеному пункті громада вважає, що якийсь діяч заслуговує на увіковічнення, то за власні кошти має право встановити пам'ятник. І жодних проблем. А ці штучні роздуті конфлікти... Складається враження, що ми живемо в багатій та некорумпованій державі. Бо про підвищення цін, тарифи та руйнування ЖКГ у нас ніхто не говорить. Звичайно, владі легше тримати людей на штучних конфліктах, аби не обурювали економікою».

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

НЕ ЗНЕЖИВЛЕНІ КЛАПТИ

НАША ГАЗЕТА ВДРУГЕ ПИШЕ ПРО РЕЙТИНГОВИЙ ПРОЕКТ, ЯКИЙ НАБИРАЄ ВСЕ БІЛЬШОЇ ПОПУЛЯРНОСТІ.

РЕЦЕНЗІЯ ВІД «ГІЛУ»

РЮРІКІ (ТЕЛЕПРОГРАМА НА КАНАЛІ ІСТУ)

Оцінка «ГІЛУ»: @@@@

Як, можливо, пам'ятають окремі читачі, ми (зокрема, автор цих рядків) уже писали про телепроект «Рюрікі» - «сольне» дітище Сергія Молочного, одного з двох батьків-засновників вже легендарної «Файної України». В тій рецензії було суворо розгромлено розрекламований «блокбастер», а причини слабкості перших його випусків відшукували в тому, що пан Молочний не спроможний давати якісний «продукт» без свого багаторічного колегі-побратима Андрія Притули.

Судячи з усього, я помилюся. Отже, совість спонукає до того, аби знову згадати про «Рюрікі»...

З'ясувалося, що потрібен час, аби комедійна програма трохи еволюціонувала, обросла вагою, а ми звикли до неї. І пішло-поїхало.

Нині «Рюрікі» мають щонайменше три дуже сильні й талановиті сюжети:

а) про російську дівчинку Альоньку, яка розмовляє з дєревами - тут, окрім дуже вдалої пародії на знаменитий радянський фільм для дітей «Морозко», бере за душу потужний стьоб над окремими рисами характеру наших північно-східних сусідів, а також особливостями сучасної молодіжної субкультури;

б) сюжет про знов-таки «великую русскую царіцу» Катерину, заснований на байках про її будітмо ненаситні сексуальні потреби - в цьому плані якийсь специфічний підтекст непомітний, просто смішно, й усе;

в) сюжет про славнозвісну українську красуню Роксолану,

котра, потрапивши в гарем до турецького султана, починає «строїти» того - тут вражає вміль підтрунювання над певними (і позитивними, і негативними) аспектами вітчизняного менталітету (ну а випуски про те, як Роксолана примушує придворних вельмож вивчати напам'ять Національний гімн України й вірш «Любів Україну» Володимира Сосюри можна вважати екстра-класом).

Коротше кажучи, пан Молочний - справжній талант: він володіє даром (поетичним, музичним, акторським) коміка; уміло підібрав собі партнерів (це не зовсім актори, але...); тонко відчуває необхідність того, аби принаймні частина передачі була, даруйте мені, тупорилою - саме на цьому тримається високий рейтинг, саме це, на жаль, потрібно більшості глядачів...

Що ж, дас із гут, Сергію, дас із гут!

Володимир БАНЯС

ЧУМА АВТЕНТИЧНОГО РОЗЛИВУ

» СВОГО ЧАСУ ДАНИЕЛЬ ДЕФО ПИСАВ ПРО ЛОНДОНСЬКУ ЧУМУ ТАК: «...БІДА НІКОЛИ НЕ ХОДИТЬ САМА... СТРАХИ ТА ПЕРЕДЧУТТЯ ШТОВХАЛИ ЛЮДЕЙ НА ТИСЯЧІ НЕРОЗВАЖЛИВИХ ВЧИНКІВ, ЯКІ ЗА ІНШИХ ОБСТАВИН ВОНИ НЕ СТАЛИ Б РОБИТИ І ДО ЯКИХ ЇХ ПІДБУРЮВАЛИ ПОГАНІ ЛЮДИ. НАПРИКЛАД, БАГАТО ХТО СТАВ БІГАТИ ДО ПРОВІСНИКІВ, ЧАКЛУНІВ І АСТРОЛОГІВ, ЩОБИ ДІЗНАТИСЯ ДОЛЮ, АБО, ЯК В НАРОДІ ГОВОРИЛИ, ЩО НА РОДУ НАПИСАНО. ЧЕРЕЗ ЦЮ ДУРНУ МАНІЮ ВСЕ МІСТО ЗАПОЛОНИЛИ НАТОВПИ ПОКИДЬКІВ, ЯКІ ВИДАВАЛИ СЕБЕ ЗА ЗНАВЦІВ МАГІЇ, ЧОРНОКНИЖНИКІВ, І САМ НЕ ЗНАЮ КОГО ЩЕ...»

Нині «чорнокнижників» поменшало, але зусиллями вітчизняного телебачення клієнтів (пацієнтів) у них в Україні вистачає - телеканал «ТОНІС» або переживає страшну кризу, або вигадав новий спосіб дурити довірливого глядача...

...Мабуть, якась невідома чорна сила блукає нашими вулицями... Навколо виють вовчулаки, надкушений місяць звішує чуба до каламутної води, околицями міст і сіл літають відьми, над водою шугають мавки, з кабаків чути сатанинський сміх? То це... чума? А від чого ж тоді рятують жінки з прозорими кулями, картами та слухавкою біля вуха? Це «ТОНІС» заробляє гроші, а може, просто заповнює абичим ефір...

Загалом, глядачам необов'язково знати про проблеми каналу. Зрозуміло, що не від хорошого життя там годинами транслюють щось середнє між обманом і пустослів'ям. Не розділяючи часу та, схоже, не дуже маючи на меті догодити аудиторії, «ТОНІС» прихистив шарлатанів, котрі нібито вмійють ворожити й передбачати долю. Маючи не надто високі рейтинги, найдоросліший приватний телеканал України (його створено ще 1989 року в Миколаєві) вже давно втягнуто в цю грубу гру - обманювати «клієнта» так, аби він не знайшов причин звинуватити в чомусь брехуна. Брехун у даному випадку - програма «Таємниця долі», котра щодня з'являється в ефірі.

Формат цієї передачі куплено в голландського медіагіганта - холдингу Endemol (відомого «Фабрикою зірок», «Граєш чи не граєш?» та іншими шоу світового рівня). Виробництво «Таємниць долі» в Україні очолив такий собі Лукас Ейнджелл, раніше відомий

нічним шоу «Клуб Нічки» на НТН.

Руслана Фадеєнко, екс-ведуча програми, котра щоразу сиділа поруч з якоюсь із «чаклунок», не так давно звернулася до глядачів з проханням розплющити очі на очевидне - обман. Мовляв, пані зрозуміла це не одразу, і тепер розповідає людям із чистою совістю.

До слова, телеканал, який ризикує втратити репутацію пізнавально-культурного й перетворитися на блюзнірсько-декоративний, відхрещується від виробництва цього телепродукту, кажучи про продаж ефірного часу «Л.А. Інтерактив» (власність згаданого вже Ейнджела). Отже, «ТОНІС» фактично продає рекламну площу обсягом у три ефірні години - цьому може позаздрити кожен канал країни! Вигоду, відповідно, має і сам канал, і покупці ефірного часу. Чи варто говорити, що реклама - лише оболонка, насправді ж вона розрахована на піар неякісного товару чи послуг? Правильно, у програвші залишається глядач - обдурений і затурканий, який вірить підставним дзвінком у студію. Чума нині в кожного своя...

«...Неосвічені й тупі у своїх роздумах... Нерозумні й озвіріло-озлоблені, люди під впливом страху йшли на будь-які безумства і, як вже говорилося вище, бігали до чаклунів, відьом і інших шарлатанів, аби дізнатися свою долю... Чи варто говорити, який все це був жахливий обман і до чого він призводив? Але ліків від нього не було доти, доки припинення мору не покляло тому край і не очистило місто від усіх «обчислювачів життя» (Даніель Дефо, «Щоденник чумного року»).

Анатолій ВОЛКОВ

ЄВРОПОЛ НЕ ЛЮБИТЬ ПОСТРАДЯНСЬКИХ...

» «СКАСУВАННЯ ВІЗОВОГО РЕЖИМУ ДЛЯ УКРАЇНИ МОЖЕ СПРИЯТИ ЗРОСТАННЮ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В ЄВРОПІ», - ЗАЯВИВ КЕРІВНИК ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ВІДОМСТВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ РОБ УЕЙНРАЙТ, ПРОГОЛОШУЮЧИ У БРЮССЕЛІ ДОПОВІДЬ ЩОДО БОРОТЬБИ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ В ЄС.

Експерти Європейського поліцейського відомства зазначають, що українські злочинні угруповання є одними з ключових ланок контрабанди наркотиків до Євросоюзу. «Раніше основний маршрут наркоторгівлі пролягав із Афганістану через Туреччину і Балкани. Тепер він децю змінився та проходить через Іран, Азербайджан, Грузію й Україну до Румунії та країн Балтії, а звідти - в інші держави. Центральна роль у транспортванні героїну і кокаїну відведена порту Одеси», - повідомили європейські правоохоронці. Заплановане введення безвізового режиму з Україною може сприяти збільшенню трафіку через чорноморський маршрут.

А ще представники Європолу вважають, що скасування віз для громадян України, Росії та Грузії може спричинити масштабні зловживання. При цьому фахівці вказують на досвід, отриманий після скасування віз для сербів, македонців та чорногорців. «Безсумнівно, це відкриє нові можливості

для організованих злочинних груп, що спеціалізуються на нелегальній міграції та торгівлі людьми», - йдеться у названому вище звіті.

Також поліцейське відомство вказує на ключову роль пострадянських країн у контрабанді сигарет і тютюну в Західну Європу. При цьому наголошують на співпраці українських, литовських та польських злочинців. «Компанії з України поставляють тютюн та інші компоненти через порт Клайпеди, а безпосередньо сигарети нелегально виготовляють у Польщі. Злочинні угруповання з України, Молдови, Грузії, Росії та країн Західних Балкан чекають на вступ Румунії та Болгарії до Шенгенської зони, щоб розширити вплив у ЄС», - роблять свій невтішний висновок експерти Європолу. Проблеми аборигенів, так би мовити, європейських шерифів не надихають. Таке життя!

Олесь М'ЯСНИЙ

Громадянський рух «Спільна справа» давно заявив про намір запровадити загальнонаціональний День Гніву. Як повідомляє прес-служба Всеукраїнського центру сприяння підприємницькій діяльності, у Києві протестувальники вийдуть на площу перед Верховною Радою, а в регіонах - до державних адміністрацій. Для координації дій з підготовки акції створено оперативний штаб. Нагадаємо, що після Підприємницького Майдану в листопаді-грудні минулого року в Україні відбулись масштабні акції протесту вчителів та Автомайдан - автопробіг «незгодних» через

Львів і Луганськ до Києва.

ВЛАДА ПРОПОНУЄ ПІДМІТАТИ...

Натомість українська влада пропонує не «паритись» рівнем життя, а вийти на загальнонаціональний суботник. Звісно, таким чином бюджетники та студенти автоматично залишаються поза протестами, але з мітлами в руках. Чи задоволені вони такою неоднозначною «компенсацією»? ...А кому це цікаво? На то вони й бюджетники, щоб вигрібати за владою все сміття та неподобство. А протестувати - ні-ні! Інакше під «скорочення

ДЕНЬ ГНІВУ ПРОТИ ДНЯ ЧИСТОТИ

14 ТРАВНЯ В УКРАЇНІ СТАНЕ ЧЕРГОВИМ ДНЕМ ВИБОРУ ГРОМАДЯН. ЯК ВІДОМО, САМЕ НА ЦЮ ДАТУ ЗАПЛАНОВАНИЙ ШИРОКО РОЗРЕКЛАМОВАНИЙ ДЕНЬ ГНІВУ - АКЦІЯ ЖОРСТКОГО СПРОТИВУ ПОЛІТИЦІ ПСЕВДОРЕФОРМАТОРСТВА, НАПРАВЛЕНОГО НА ПОДАЛЬШЕ ЗУБОЖІННЯ І ТАК НЕ РОЗНІЖЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ. АКЦІЯ СТАРТУВАТИМЕ В КИЄВІ, А ПРОТЕСТИ В РЕГІОНАХ РОЗПОЧНУТЬСЯ СИНХРОННО - ОБ 11.00.

штату», або в армію за «систематичні прогули» чи нібито провалену сесію. Звісно, така примітивна тактика має вкрай смішний і вульгарний вигляд. Проте нашій владі, напевно, байдуже. Ціль виправдовує засоби. А ціль насправді свята - заткнути роти невдоволеним, ображеним, доведеним до останньої межі зубожіння. Нема чого тут! Краще нехай метуть у законний вихідний!

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

МЕДВЕДЄВ ПРИВІТАВ, А ГРУЗИНИ ПОСМІЯЛИСЯ...

» ПРЕЗИДЕНТ РОСІЇ В ДИВНИЙ СПОСІБ ПРИВІТАВ ГРУЗИНСЬКИЙ НАРОД ІЗ ДНЕМ ПЕРЕМОГИ. МЗС ГРУЗІЇ РОЗЦНИЛО ПОЗДОРОВЛЕННЯ ЯК ЧЕРГОВУ ПРОВОКАЦІЮ НЕДРУЖНЬОЇ ДЕРЖАВИ.

Про це заявила на брифінгу в понеділок, 9 травня, заступник міністра закордонних справ Грузії Ніно Каландадзе. А глава МЗС Грігол Вашадзе відверто повідомив: «Не думаю, що грузинський народ прийме привітання президента Росії». При цьому посадовець назвав подібну форму поздоровлення «клоунадою, яка не має меж».

Як стало відомо, наприкінці минулого тижня президент РФ Дмитро Медведєв неофіційними каналами, через Союз російських співвітчизників, направив звернення до громадян Грузії, в якому привітав їх із Днем Перемоги. У цьому посланні він наголосив на спільній боротьбі проти фашизму і закликав прищеплювати майбутнім поколінням почуття гордості за перемогу. Також президент РФ зауважив, що Росія завжди була і залишається прихильною до вікових традицій добросусідства і дружби з грузинським народом.

За словами Каландадзе, є загально-

прийняте правило: коли вітають народ, то звернення пишуть на ім'я його легітимного уряду. «Своїм привітанням РФ робить несерйозний крок і надає несерйозного вигляду такому значному святу», - зазначила пані Ніно. Також вона заявила, що оцінка з боку глави відомства навряд чи може ускладнити грузинсько-російські відносини. «Росію дратує будь-яка дія Грузії... Вона веде неадекватну політику... Форма листа Медведєва була несерйозною і провокаційною...», - підкреслила Каландадзе.

Нагадаємо, Грузія не підтримує дипломатичних стосунків з північним сусідом після того, як Росія анексувала значну частину території закавказької республіки, та в односторонньому порядку визнала незалежність сепаратистських республік Південної Осетії та Абхазії, планомірно посилюючи там свою військову присутність.

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

Виноградівський костел Вознесіння

ЗАКАРПАТТЯ, ЯК І БУДЬ-ЯКИЙ ІНШИЙ ЗАХІДНИЙ РЕГІОН УКРАЇНИ, НАДЗВИЧАЙНО БАГАТЕ НА АРХІТЕКТУРНІ ПАМ'ЯТКИ ОБОРОННОГО ПРИЗНАЧЕННЯ, ЯКІ ДЕЩО ВІДРІЗНЯЮТЬСЯ ВІД ЗАМКІВ ТА ФОРТЕЦЬ ВОЛИНИ, ГАЛИЧИНИ ТА ПОДІЛЛЯ. ТРИВАЛЕ ПАНУВАННЯ АВСТРО-УГОРСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ВНЕСЛО КОРЕКТИВИ У БУДІВНИЦТВО, ФОРМУВАННЯ ТА ІСТОРІЮ ЗАКАРПАТСЬКИХ ТВЕРДИНЬ. НАПЕВНО, ВСІМ ДОБРЕ ВІДОМІ УЖГОРОДСЬКИЙ, МУКАЧІВСЬКИЙ, НЕВИЦЬКИЙ ЗАМКИ ТА ЗАМОК ШЕНБОРНА (НИНІ САНАТОРІЙ «КАРПАТИ»), ЯКІ Є СВОЄРІДНИМИ АРХІТЕКТУРНИМИ ВІЗИТІВКАМИ РЕГІОНУ. ОДНАК ХОТІЛОСЯ Б ПРИГАДАТИ МЕНШ ВІДОМІ, ПРОТЕ НЕ МЕНШ ЦІКАВІ, ОБОРОННІ ПАМ'ЯТКИ, ПРО ЯКІ МАЛО ПИШУТЬ ТА РОЗПОВІДАЮТЬ, А САМЕ - ХУСТСЬКИЙ, КОРОЛЕВСЬКИЙ ТА ВІНОГРАДІВСЬКИЙ ЗАМКИ.

Виноградівський замок

МАЛОВІДОМІ ЗАМКИ ЗАКАРПАТТЯ

Перша згадка про Хуст (нині третє за кількістю населення місто області) датована 1090 роком, коли угорський король Ласло I Святий розпочав будівництво фортеці на горі вулканічного походження, яка тепер перебуває на околиці міста. Головним її завданням була охорона солотвинських соляних копалень. У 1242 році замок спустошили татарські навали, однак у XVI-XVII ст. його повністю перебудували і значно зміцнили. У цей період хустською твердиною почергово володіли дві воюючі сторони - то австрійські імператори, то трансільванські князі, які представляли інтереси Османської імперії. Врешті-решт, у 1711 році замок остаточно зайняв австрійський

Королівський замок

нащадків Перені католицької віри. У 1556 році він напав на монастир-замок, щоб прогнати монахів. Це призвело до кровопролитної битви та руйнування палацу. Натомість неподалік руїн 1557 року був збудований одноповерховий замок, у XVII ст. добудували другий поверх з невисокими бароковими вежами на куцах. Відреставрованою спорудою Перені та прилеглим до нього парком можна помилуватися й нині. А з руїн замку ви неодмінно побачите стрімку вежу діючого костелу Вознесіння (XV-XVII ст.), в якому проводились не лише богослужіння, а й зібрання для вирішення життєво важливих питань міста.

Завершуючи цю коротку мандрівку Закарпаттям, укотре доводиться розчаровуватися з приводу незадовільного стану архітектурних пам'яток України. Нині важко говорити про їхню повноцінну реставрацію, яка потребує великих коштів та висококваліфікованої праці спеціалістів, але бодай збереження та належну охорону цих об'єктів держава повинна забезпечити. А поки що під дією природних явищ та не без людської допомоги славетні закарпатські замки повільно відходять у небуття...

Дмитро АКРАМОВ

Хустський Єлизаветський костел

гарнізон. Та вже за півстоліття, а саме у 1766 році, могутня оборонна споруда припинила своє існування. Переживши столітні військові події, відбивши безліч нападів, фортеця за іронією долі була зруйнована природною стихією. Небувала гроза пронеслася над Хустом, і блискавка влучила у порохову вежу. Від вибуху значна частина замку злетіла в повітря, а відбудова оборонної споруди потребувала значних коштів... Спустившись із замкової гори, у місті також варто відвідати Єлизаветський лютеранський костел XIII ст., римо-католицький костел Св. Анни XVIII ст., діючу синагогу XIX ст., а також «чеський квартал», зведений на початку XX ст.

Далі комфортним електропотягом «Едельвейс» вирушаємо у західному напрямку. Наша наступна зупинка - селище міського типу Королево. Чесно кажучи, від населеного пункту із такою назвою я очікував більшого. Нічого королівського тут не було - вщент розбиті дороги, облуплені будівлі радянської епохи, особливо вразили руїни місцевого клубу, дещо схожого на синагогу, який пустою стоїть поряд із головною дорогою. Можливо, колись тут теж жила єврейська громада, але тепер неофіційно Королево вважають «циганською столицею» Закарпаття. Центральна вулиця впирається у круту скелясту гору, висота якої сягає 40 метрів. Саме на

ній лишилися руїни замку, заради якого приїздять туристи. Ще в кінці XII ст. на древньому слов'янському городищі був побудований дерев'яний королівський мисливський будинок, від якого й пішла назва Королево. У XIV ст. на місці старого будинку був зведений новий кам'яний замок, останнім власником якого став знаменитий угорський рід Перені, який був звинувачений у антикоролівському змовництві та підтримці повстань проти австрійців. Тому 1672 року за наказом імператора Леопольда I твердиня у Королево була зруйнована. Вже у XX ст. доруйновували замок самі жителі селища, які, ламаючи залишки мурів, добували каміння для будівництва власних осель...

Останнім пунктом нашої мандрівки є місто Виноградів, яке вперше згадується в 1262 році як Севлюш (у перекладі з угорської «виноградний»). Саме тоді Виноградів отримав статус вільного королівського міста, а його жителі - власний суд та самоврядування. Замок біля Чорної Гори, яка й досі возвеличується над містом на 568 метрів, був зведений ще в XI ст. та відігравав прикордонно-захисну роль. Як і дві вищезгадані твердині, замок Канков у Виноградіві був утягнений в інтригу королівсько-феодалних міжусобиць, та певний час належав усе тому ж роду Петера Перені, який у XV ст. віддав його в користування монахам ордена святого Франциска. Вони перетворили фортифікаційну споруду на оборонний монастир...

Історична версія загибелі замку пояснюється неприйняттям одним із

Хустський костел св. Анни

МУЗИЧНІ МЕРИДІАНИ №10

МАЕСТРО ТА ЙОГО УЧНІ

ДЕВІД БОУІ / ТОУ

Оцінка «ГІПУ»: @@@@

Есенція: не зовсім студійна, однак майстровита платівка Маестро.

Моя мама, якій я поставив кілька пісень із нової роботи Девіда Боуї, сказала, що його голос схожий на голос Джо Дассена. Ну, що ж, їй видніше...

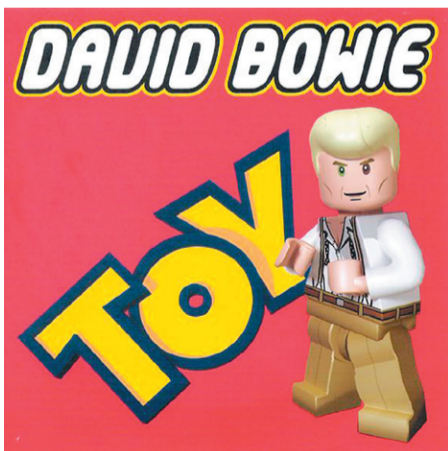
Почну цитатою із сайту російського фан-клубу співака:

«У прихильників, яким ще недавно пропонували задовольнитися перевиданням концертника 14-річної давнини, покращився настрій: з'ясувалося, що диск під назвою Тоу, котрий готувався до виходу ще в 2001-му, але чие видання було призупинене метром, нещодавно «втік» у світову Мережу. Планувалося, що до альбому мають увійти наново перезаписані версії хітів 60-х років, які Боуї видавав під своїм справжнім ім'ям Девід Джонс, плюс кілька нових треків. Однак появу платівки довелося заморозити, позаяк лейбл Virgin відмовився випускати диск із піснями, чие авторство належало компанії-конкуренту Warner. /.../ Останнім офіційним альбомом Боуї став Reality (2003); упродовж відповідного концертного туру в митця стався серцевий напад, його шпиталізували, після чого той оголосив про завершення студійної та концертної діяльності. Хочеться вірити, що нинішня шумиха - це частина спланованої кампанії, котра поверне легендарного марсіанина на Землю!»

Не зайвим буде додати трохи статистики. Пісні №№ 1, 2, 3, 5, 9, 11, 14 згодом (у дещо видозміненому вигляді) ввійшли до альбому Heathen (2002), а також як бі-сайди до нього. Натомість пісні №№ 4, 6, 7, 8, 10, 12, 13 - це матеріал переважно шістдесятих років, який теж перезаписали на початку «нульових»...

Щодо стильового наповнення, то «нова» платівка схожа водночас на дві інші роботи Девіда: одна з них - «Hours...» (1999) - передувала запису «Грашки», іншу - вже згадувану Heathen - було створено опісля. Себто перед нами - глем-поп (здебільшого на лаунжеві ритмічній основі) зі щедрим застосуванням клавішних. Відмінність же в тому, що в старих композиціях усе ж таки відчувається глибоке блюзове й ритм-енд-блюзове підґрунтя.

Найкращою піснею платівки є, поза всяким сумнівом, написана ще сорок років тому Conversation Piece: мені от цікаво, чи вийде впродовж 2011-го щось красивіше?

СПИСОК КОМПОЗИЦІЙ:

1. Uncle Floyd - 6:15
2. Afraid - 3:29
3. Baby Loves That Way - 4:38
4. I Dig Everything - 4:53
5. Conversation Piece - 3:53
6. Let Me Sleep Beside You - 3:14
7. Toy (Your Turn To Drive) - 4:46
8. Hole In The Ground - 3:30
9. Shadow Man - 4:41
10. In The Heat Of The Morning - 3:51
11. You've Got A Habit Of Leaving - 4:49
12. Silly Boy Blue - 5:33
13. Liza Jane - 4:48
14. The London Boys - 3:47

CURVE: ВИБРАНА ДИСКОГРАФІЯ

» ДО 20-РІЧЧЯ ВИХОДУ СТАРТОВОГО СИНГЛА «ПРОДАВЦІВ ШУМУ».

DOPPELGANGER (1992)

Оцінка «ГІПУ»: @@@@

Есенція: розумна танцювальна музика.

Специфічний і не надто популярний у нас напрям року шугейз на початку дев'яностих переживав пік популярності й творчого злету, коли вийшов легендарний альбом Loveless ансамблю My Bloody Valentine. Фірмовою ознакою цього - загалом неформатного - стилю став видозмінений ефект «звукової стіни», шуму, котрий, перебуваючи на задньому плані, ніби нависає над основним саундом, у результаті чого має місце своєрідна інверсія - отой шум (noise) перетворюється на ключову складову пісні, натомість власне мелодія відходить далеко «вглиб»... Паралельним курсом у Англії розвивався молодий дует (співачка Тоні Хеллідей і гітарист Дін Гарсія) Curve, який на основі техно-року витворив власний, поп-варіант шугейзу: ця пара творців якимось дивом зуміла «вписати» дуже похмуру і статичну за своєю суттю музику в танцювальний ритм - факт, що його нині іменують революційним.

RADIO SESSIONS (1993)

Оцінка «ГІПУ»: @@@@ 1/2

Есенція: межова збірка бі-сайдів і раритетів.

Звісно, з формального погляду це аж ніяк не повноцінна робота. Втім, оригінальний матеріал, який її утворює, по-перше, височенного рівня, по-друге, лаконічність альбому (всього вісім треків) призвела до його цілісності, а по-третє, «Радіо-сесії» віддзеркалюють перехідний

стан гурту: це вже не Doppelganger але ще не Cuckoo... Можна сказати, артпідготовка до появи шедевра.

CUSKOO (1993)

Оцінка «ГІПУ»: @@@@

Есенція: «золотий фонд» дев'яностих. До підготовки другої студійної платівки «Крива» (такий переклад назви групи) підходила в статусі одного з найталановитіших представників нової британської гітарної сцени. Як істинно мислячі творчі люди, Хеллідей і Гарсія відкинули думку піти найпростішим шляхом - використати попередню успішну формулу: цього разу традиційний шугейз вони сполучили з популярним тоді ембієнтом, розмістивши цю суміш на ритм-основу такого стилю, як лаунж. Це призвело до майже повної втрати танцювальності, проте «компенсація» виявилася значимішою: звучання альбому «Зозуля» набуло щільного, тягучого, готичного вигляду; чудові мелодії мерехтіли без шкоди з боку шумового приглушення; а домінуюча тривожно-трагічна атмосфера пробирала вдячного слухача до найглибших глибин. Коротше кажучи - епічна праця, котра заслужених лаврів (у вигляді гігантських продаж і хвалебних рецензій) не дочекалася... Між іншим: під восьмим номером іде, на мою думку, найкрасивіша «пісня про маму» з будь-коли написаних.

COME CLEAN (1998)

Оцінка «ГІПУ»: @@@@

Есенція: третя висота як наслідок модернізації стилю.

Наведу для початку вдумливу цитату російського оглядача: «Одна з видатних робіт групи. Попри те, що саунд Curve залишався все ще гітарно-електронним, традиційна музична підкладка з трьох акордів замінилася потоком зафуззованих викривлень. З'явилося ще більше гітарних скрипів і шумів, а скажені брейкбтові барабани звучали майже так

само, як структурований нойз». Запису платівки передував перший розпад ансамблю, а також переосмислення обох його учасників своєї ролі в мистецтві - ота переоцінка вилилася в успішне зусилля зробити шугейз іще більш електронним, схрестити його з модними рейвом і трип-хопом... Однак недарма кажуть, що в кожній перемозі є відбитки майбутнього програшу: якраз схильність дуету безмірно поглинати актуальні музичні новинки скоро спричинить його занепад.

OPEN DAY AT THE HATE FEST (2001)

Оцінка «ГІПУ»: @@@@

Есенція: вдалий віртуальний альбом. Зібравши до купи бі-сайди, що раніше ніде не видавалися, група, через відсутність порозуміння з рекорд-лейблами, просто розмістила їх на власному сайті. Найпохмурішу роботу «Кривої» поціновувачі хорошої музики скачували охоче: причиною цього став високоякісний матеріал, виконаний у рамках краут-року (назвемо це так), де знайшлося місце для всіх звичних звукових компонентів. Хіба що вага електроніки помітно збільшилася.

GIFT (2001)

Оцінка «ГІПУ»: @@@@

Есенція: усе ще прийнятний відхід од канонів.

Коли з'явився «Подарунок» (назва релізу в перекладі з англійської) більшість прихильників колективу (особливо «старих») захвилювалися: у новій роботі мало шугейзу (в «класичному» розумінні), якого замінила, умовно кажучи, альтернатива. Дін Гарсія зауважив із цього приводу: «Працюючи над Gift, ми здійснили усвідомлену спробу не ставати «не перетравлюваними» в плані саунду. Раніше ми працювали так: брали 15 гітар, додавали фон, робили все це абсолютною не придатним до «розшифровки». Нам подобався цей підхід, але цього разу ми сконцентрувалися на штеренні пісень, а не на продукуванні шаленого агресивного звуку заради нього самого». Результатом «реформи» постала спокійна платівка на м'якому електронному підґрунті. Деякі неюфіти від музики побачили у ній «схожість» із доробком популярних Garbage і Мериліна Менсона, не розуміючи, що це останні безсоромно «драли» в «Кривої»... До речі, в пісні Perish можна знайти унікально пронизливі слова про любов: We're staying together for the sake of our memories («Ми залишаємося разом заради спогадів»).

THE NEW ADVENTURES OF CURVE (2002)

Оцінка «ГІПУ»: @@@ 1/2

Есенція: сумовитий надгробок.

Цим альбомом чудовий англійський дует наче розчинився в довколишньому музичному середовищі: по суті, тутешній матеріал, оформлений відповідно до звукових моделей техно, лаунжу й трип-хопу, майже нічим не нагадує Curve. Згадувана вище пристрасть гурту всотувати різні стилі й напрямки врешті погубила його. Ключовим моментом «Нових пригод...» є настрої болісної розгубленості: творча спілка Гарсія / Хеллідей зайшла в тупик, виходом із якого стало «розлучення».

ПРЕМІЮ ГРЕММІ ВРУЧЕННО

» У ЛОС-АНДЖЕЛЕСІ (США) ВІДБУЛАСЬ ЦЕРЕМОНІЯ ВРУЧЕННЯ ЮБІЛЕЙНОЇ 50-І МУЗИЧНОЇ ПРЕМІЇ GRAMMY.

Всього в поточному році премія вручалася в 32 категоріях і 108 номінаціях. У трьох із чотирьох головних номінацій перемогу здобула співачка Емі Уайнхаус, яка отримала п'ять відзнак. На другому місці

за кількістю нагород опинився репер Канье Уест з чотирма преміями.

Російський диригент Юрій Башмет і ансамбль «Солісти Москви», номіновані на Грамму вже другий рік поспіль, отримали премію в категорії класичної музика за краще виконання малим ансамблем.

Крім того, лауреатом Grammy став кандидат у президенти США від Демократичної партії Барак Обама. Він переміг у номінації за кращу Аудіорозповідь, де можуть бути представлені записи публічних промов, читання віршів, а також аудіокниги.

Сторінку підготував Володимир БАНЯС

ЛЕСЯ МЕДВІДЬ : «БІЛЬШІСТЬ СТЕРЕОТИПІВ ПРО РЕГІОНАЛЬНЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ - НЕБЕЗПІДСТАВНА»

Кореспондент нашої газети домовився про зустріч із пані Леся на відкритій терасі однієї з численних хустських кав'ярень, де й відбулася бесіда про особливості життя-буття ТБ нестоличної «прописки».

- Отже, який вигляд має «реєстр» проблем функціонування телевізійних установ по районах і областях?

- Такий, як у цілому по державі. Головний жмут утворює комплекс «негараздів» од недостачі фінансування. Наша організація приватна. Подібні інституції, що розташовані у великих містах, живуть за рахунок реклами, доходи від якої створюють умови для постійного вдосконалення й оновлення технічного оснащення, розширення кадрового складу. Натомість у містечках і районах рекламна галузь розвинена набагато слабше, коштів «крутиться» менше, відтак наше обладнання «у ногу з часом», на жаль, не крокує. Наприклад, власний сайт у нас поки в проєкті... Загалом, більшість стереотипів про регіональне телебачення - небезпідставна.

- Підозрюю, що й постійним приміщенням ваша компанія не володіє...

- Орендуємо частину будинку. Причому адреса нашого офісу приблизно раз на два роки змінюється - зростає оренда, тому ми змушені шукати інше місце дислокації.

- Ще одна «цікава» особливість компаній подібного ґатунку полягає у відсутності власної частоти - доводиться «вклинюватися» в загальнонаціональні канали. Пам'ятаю, що в 1998-1999 роках «РТК-Хуст» забирала частину ефірного часу в ІСТУ.

- Це не зовсім коректна трактовка. Річ у тім, що Національна рада з питань телебачення і радіомовлення виділяє на кожну ТК ліцензію з кількістю ефірних годин. Великі канали національного масштабу викопують право на цілодобове мовлення; більшість же установ у регіонах зазвичай (але не завжди!) обмежу-

» ДОВІДКА «ГПУ»:

ЛЕСЯ МЕДВІДЬ - РЕДАКТОР ІНФОРМАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ ТОВ «РЕГІОНАЛЬНА ТЕЛЕВІЗІЙНА КОМПАНІЯ «ХУСТ» (ДАЛІ - «РТК-ХУСТ»). В ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО 5 ЛИПНЯ 1998 РОКУ ПОЧАЛА СВОЄ МОВЛЕННЯ У ВІДПОВІДНОМУ РАЙОНІ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ, ПРАЦЮЄ З БЕРЕЗНЯ 2001-ГО (СПОЧАТКУ ВИКОНУВАЛА ОБОВ'ЯЗКИ ДИКТОРА-РЕПОРТЕРА).

ються меншою кількістю годин. Нами викуплено шість. На більше ми допоки не здатні - бракує як людського, так і технічного ресурсу.

- Отой ефірний час ви ділите з мукачівською «М-студією»...

- Атож. Починаємо працювати о

14.00, тому «чергуємося» через кожні дві години.

- Приблизно такий же графік «РТК-Хуст» мав од самого початку... Що сприяло появі ТОВ? Чому подібні організації почали виникати в Україні наприкінці дев'яностих?

- Мабуть, на той момент економіка держави стала потроху підійматися після завалу, спричиненого розпадом СРСР: у людей з'явилися гроші, тож дехто вирішив укласти їх у телебачення. Так і ми були засновані - кілька однодумців об'єднали зусилля, й усе «закрутилося».

- У Закарпатті є тринадцять районів. Чомусь мені здається, що повсюди функціонують відповідники хустського утворення.

- А от і ні! За моєю інформацією, в області діє лише шість «профільних» телерадіокомпаній: обласна державна «Тиса», «21-й канал», «Данію» (усі три - в Ужгороді), згадувана «М-студія», «Виноградів-ТБ» і ми.

- І скільки людей у вашому штаті?

- В сумі десять, із них - п'ятеро творчих працівників. Специфіка роботи спонукає до того, що ми - «майстри на всі руки», себто поліфункціональні працівники.

- Ну і як ви, такі «поліфункціональні», пережили зміну влади? Продивившись кілька ваших інформаційних випусків, був прикро вражений: про районну й міську владу - «або хороше, або нічого». Мовляв, усі можновладці працюють у поті чола, «підвищуючи добробут краян».

- Я - не керівник, тому особисто ніякого тиску не відчуваю (з чим стикаються наші очільники мені не відомо, та й знати не хочу). Проте... Відверто кажучи, інколи трапляються ситуації, коли прагнеш зробити якийсь сюжет, а тобі - у дуже м'якій формі! - «підказують», що не треба...

- Чи мрієте про вищий рівень? Після перегляду кількох випусків новин можу, без зайвої улесливості, сказати, що Ви дуже й дуже впевнено почуваетесь перед камерою.

- То тепер я впевнена. Перші ж мої ефіри супроводжувалися активним пітінням, заїканням та тремтінням рук... Звісно, більшого хочеться. А то наразі в мене враження, що вже довгий час я топчуся на місці.

УНІКАЛЬНИЙ ОЛЕГ ЛИШЕГА

» ДО 10-РІЧЧЯ ВИХОДУ ПОЕТИЧНОЇ ЗБІРКИ «СВІТЛОВІ І ВОГНЮ».

Прикарпатський поет Олег Богданович Лишега, без жодного сумніву, належить до найвидатніших у літописі нашої літератури, будучи, мабуть, одним із двох (разом із Миколою Воробійовим) головних майстрів українського верлібру сучасності. Його творчий доробок чи не безпрецедентно невеликий за обсягом - близько тридцяти віршів із двох збірок («Великий міст» і «Світлові і вогню»), два оповідання («Людина у просторі» й «Квіти у темній кімнаті») і драма-містерія («Друже Лі Бо, брате Ду Фу») - в цьому плані він є вітчизняним відповідником французького Поля Валері. Та колосальне семантичне навантаження, присутнє у поезіях Лишеги, їхня естетична вартість утворюють своєрідне явище, навіть приблизні аналогі якого важко відшукати у всесвітній літературі.

Рисую, котра виокремлює тексти митця родом із містечка Тисмениця, є їхня сконцентрованість на естетиці дотику - тактильності. Олег Лишега відчуває навколишній світ, контактує з ним, приглядається до його функціонування винятково через власне тіло, головним чином за допомогою рук. І в українському, й у міжнародному красному письменстві контакт автора (ліричного героя) з оточуючим середовищем, зусилля осягнути його майже завжди здійснюються в містичній (містеріальній) манері, що передбачає повну відсутність матеріальних чинників, при тотальній концентрації на тих чи інших «засобах», приналежних до сфери Духу (Свідомості). Лишега також сприймає світ через призму трансцендентного, йому властиве

майже архаїчне бачення людської онтології, проте все це стає можливим лише завдяки попередній «роботі» його шкіри - власне тіло (й тільки воно) грає для поета роль своєрідного провідника до метафізичної надбудови буття.

Зазначена смислова й естетична настанова присутня в усіх без винятку текстах Олега Лишеги, незважаючи на їхню жанрову чи хронологічну приналежність. Спробуємо як приклад розглянути вірш «Черепаша» з книги «Світлові і вогню». Згадана поезія містить 57 рядків (один із найменших віршів цього автора), поділяючись на три умовні групи (що, тим не менше, не позначається на формальній структурі верлібру, який постає як єдина текстова цілісність - ще одна характерна риса Лишеги). У першій частині (рядки 1-29) поет розгортає картину своєї мандрівки осіннім лісом (тут це просто явище природи без будь-якого міфологічно-символічного забарвлення), де основною подією стала зустріч із черепахою:

Я взяв на руки -
Спідній панцир такий прохолодний..
Кістяна пластина, але жива.
Я би тримав таку ношу вічно,
Аби ти тільки казала, куди тебе нести..
Кістка бліднувата, вичовгана, як долоня -
Мабуть же, там вирізьблені лінії любові,
І дорога, і смерть..
Я опустил її знову на мох
І, не оглядаючись, пішов.. [1, с 13].

Умовно друга частина вірша (рядки 30-47) - це описова розповідь про другі відвідини лісу. Цього разу об'єктом зацікавлення митця став мурашник:

Я присів навпочіпки і низько нахилив над ним лице..

/.../

І раптом моя права долоня
Ніби зовсім окремо від руки
впала між них..

Я не міг її підняти, чужо, і вона
там залякла,

Обліплена залізними
кристалами,

Покірна, груба, неповоротка,

/.../

Як з глибокого колодязя,
потроху запульсувала

Жилами комашина отрута..

[1, с. 14].

Необхідної (але вельми рідкісної в сучасній літературі) завершеності верлібру набуває в своїй заключній частині (рядки 48-57):

Ранком, прокинувшись,
Одразу обдивився долоню -

Бліда, мляво натягнута шкіра,
З'їдена милом і роботою..

А може то приснилось,

що вона тримала на собі,

Як на моховій подушці,

Покраплену листям

і сонцем істоту..

Але нащо тоді вчора

Кинув її в ту озлоблену нору

Поміж мурашок?.. [1, с 14].

Отже, сліди від укусів мурашок

слугують для ліричного героя не

просто свідченням реальності

пережитої напередодні події,

коли він натрапив на черепаху.

Вони стають ознакою того, що

він ослушався метафізичного зна-

мення: торкнувшись тварини,

розповідач осягнув власне покля-

кання - «тримання ноші» у вигляді

черепахи (важко трактувати цей

полісемантичний символ, зупи-

нимосна на найбільш загальному

значенні трансцендентної місії). Та

він уникнув зустрічі з понадлюдсь-

ким, і, в результаті, сам себе по-

карав, віддавши долоню на поталу

мурашиній отруті. Тактильний кон-

такт із комахами змушує ліричного

героя Олега Лишеги відчути свою

помилку, а біль виконує функцію

своєрідної спокути.

Література
Олег Лишега. Світлові і вогню /
Лишега Олег; [поезії]. - Івано-
Франківськ, Видавництво «Лілея-
НВ», 2002. - 96 с.

ЧОТИРНАДЦЯТЕ МІСЦЕ НА ГАЛЕРЦІ - ЦЕ МАЙЖЕ ШОСТА ЛОЖА БЕНУАР

» ЗА ДВА ТУРИ ДО ЗАВЕРШЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ФУТБОЛЬНИХ ПЕРЕГОНІВ УЖЕ ВІДОМІ ЧЕМПІОН-2011, СРІБНИЙ ПРИЗЕР ТА НАЙНИЖЧИЙ ПРЕТЕНДЕНТ "НА ВИЛІТ". ЦЕ, ВІДПОВІДНО, "ШАХТАР", "ДИНАМО" ТА ЗАПОРІЗЬКИЙ "МЕТАЛУРГ". БОРОТЬБА ЗА "БРОНЗУ" ПОКИ ЩО ТРИВАЄ.

Мало хто сумнівався, що "гірники" оформлять шостий за роки незалежності титул. По-перше, спонукало наближення урочистостей на честь 75-річчя створення клубу - їх призначено на ближчу неділю на "Донбас Арена". По-друге, черговим суперником був сусідній "Металург", що якраз пережив відставку російського наставника Андрія Гордєєва. Взяти земляків голіруч не здавалося для підопічних Мірчи Луческу надто складним завданням. Так і сталося - 2:0.

У свою чергу, столичні динамівці, натхнені недавнім домашнім виграшем у лідера, прагнули відкинути зазіхання переслідувачів на другу перепустку до Ліги чемпіонів. Прелюдією до поєдинку парубків Юрія Сьоміна з "Карпатами" став піший марш центром Львова. Шанувальники галичан зібралися біля пам'ятника Каменярю. Згодом підхопили київських фанатів у монушта Кобзареві й рушили в бік стадіону "Україна". Правоохоронці оцінювали колонну щонайменше в десять тисяч осіб.

Але братні стосунки прихильників обох команд не ставилися під сумнів тільки до 53-ї хвилини матчу. Дмитро Жуков (до речі, арбітр цей із Донецька, хоча

тамтешня тусовка не вважає його своїм!), проігнорувавши сигнал асистента на лінії про офсайд, зарахував гол Огнена Вукоєвича у ворота господарів. Потім було безліч коментарів, мовляв, поза грою насправді перебував Андрій Шевченко, та він вчасно зупинився, тоді як партнер-хорват набіг з глибини поля до "безгоспного" м'яча. На мою думку, істина десь посередині, але згаданий суддя вкотре виявив конформізм укупі зі слабеньким рівнем підготовки.

Так чи інакше, а оскільки перевага гостей стала подвійною, то все, на що спромоглися "Карпати", так це гол Михайла Кополовця. Тож Олег Кононов, якому львівські ультрас вимагають від влади присвоїти ранг почесного громадянина міста, поступився - 1:2. Відтак навряд чи підніметься вище п'ятого рядка таблиці, який, щоправда, теж дає ліцензію на сезон-2011/12 до Ліги Європи. За третє місце продовжують конкурувати "Металіст" і "Дніпро", яких наразі розділяє одне очко. Харків'яни на виїзді обіграли надивовижу розіграну "Волинь" - 4:1, а дніпропетровці здолали в Алчевську тимчасово безпритульну "Зорю" - 1:0. Причому обійшлися чудернацьким голом Євгена Шахова на стартових секундах. Поряд із Олексієм

Воротарська надійність Сергія ВЕЛИЧКА в матчі з "Арсеналом" наблизилася "Ворсклу" до вікна в Європу.

Полянським, який раптом подарував "круглого" опоненту, другим антигероем серед луганців виявився Сергій Сілюк. З його "пеналем" впорався Ян Лаштувка, що й дало гостям три пункти. Луганськ же застряг у небезпечній зоні.

Там хтось мусить приєднатися до запоріжців, чий 18 очок - то квиток до першої ліги. На сьогодні небажане п'ятнадцяте місце посідає мариупольський "Іллічівець". 26 очок стало в його доробку після гучного (5:1) виграшу в "Таврії". До речі, це фіаско коштувало сімферопольцям не лише наближення до важливої шостої позиції, а й звільнення Валерія Петрова за наказом почесного президента кримського клубу Сергія Куніцина. Повертаючись до "галерки", зазначимо, що рядки з дванадцятого до мінімально рятівного чотирнадцятого обіймають "Кривбас" - 29, "Зоря" та ПФК "Севастополь" - по 27. Аби

уникнути зловживань, Прем'єр-ліга ухвалила в заключних турах 15 та 21 травня розпочинати всі матчі водночас - о 16-й годині. Та хіба в нашому футболі існує проста панацея від негласних угод?

Ми не випадково згадали щабель номер шість. Якщо два найближчих до п'єдесталу крісла - це гарантований партер континентальних змагань, то ще один повпред України отримає дозвіл із застереженням - тільки якщо хтось із середняків не проб'ється до фіналу національного кубка. Полтавська "Ворскла", видряпавши 1:0 на полі "Арсеналу", якраз і розташувалася шостою (37), залишаючи "канонірам" (34) найпроблемніший варіант - як стрибнути, образно кажучи, в ложу бенуар. Команді Юрія Бакалова потрібно в сьогоднішньому кубковому півфіналі не мало не багато переграти "Динамо".

Робочий момент буднів Тетяни Волосожар та Максима Транькова

Так чому ж дали маху фігуристи? Пояснення на кшталт допотопної тренувальної бази вже набили оскомі. Майже всі учасники команди прибули до російської столиці з дикого Заходу, де постійно працюють під наглядом зарубіжних фахівців. На жаль, одиночники Антон Ковалевський й Ірина Мовчан опинилися шістнадцятим та двадцять третьою відповідно. Дещо краще місце - п'ятнадцяте маємо в тан-

цях на льоду. Це нова, навіть на слух, зв'язка Шивон Хікін-Кенеді/Олександр Шакалов.

На що варто звернути увагу? Гадаю, на відставання від, припустімо, кращих з-поміж європейців. Адже те, що демонструють азійські самородки та посланці США й Канади, - нам об'єктивно не до снаги. Так от, Іра програла бронзовій медалістці Кароліні Костнер з Італії понад 60 балів за сумою короткої та

КИЛИМОВА ЕСТЕТИКА В НАС КРАЩА ЗА ЛЬОДОВУ

» ПЕРЕНЕСЕНИЙ ІЗ СЕЙСМІЧНО КРИЗОВОЇ ЯПОНІЇ НА МОСКОВСЬКУ ХОДИНКУ ЧЕМПІОНАТ СВІТУ З ФІГУРНОГО КАТАННЯ БУВ АБСОЛЮТНО ХОЛОСТИМ ДЛЯ ЗБІРНОЇ УКРАЇНИ. ПРАВДА, НА ІНШОМУ ПОЛЮСІ СПОРТУ ДЛЯ ГУРМАНІВ НАШЕ ЧЕСТОЛЮБСТВО ПОТІШИЛИ ГРАЦІЇ ХУДОЖНЬОЇ ГІМНАСТИКИ.

довільної програм. Антон "недобрав" до показника росіянина Артура Гачинського (він теж третій) - 40. Нарешті, згаданому дуету забракло до французів, які пришвартувалися четвертими, - 35 балів за всі дисципліни разом.

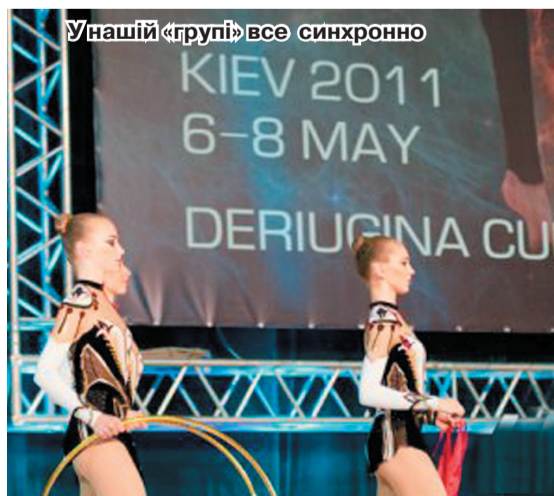
Але найпримітніше те, що український слід на подіумі був ого-го. Чемпіонами світу серед спортивних пар стали Альона Савченко зі своїм німецьким другом Робіном Шолкови. А Тетяна Волосожар, яка перебралася до Росії й склала, як вважають експерти, фантастичний тандем з Максимом Траньковим, завоювала "срібло". Для прем'єрного світового іспиту - просто блискуче досягнення. Його співавторами є тренери Ніна Мозер та Станіслав Мо-

розов (попередній партнер Тетяни), плюс хореограф Ніколай Морозов. Для довідки: вони - однофамільці. Ви запитаєте, а хіба Макс не міг би, навпаки, перебраться сюди, щоб дивіденди дісталися Україні? Подібна версія викликає, на жаль, хіба що іронічну посмішку.

...Абсолютно інша тренерська ситуація в нашій художній гімнастиці. Оскільки київський етап Кубка світу, більш відомий як "Кубок Дерюгіної", проводили минулого уїк-енду вже в двадцять, то зрозуміло, під чиєю орудою награвуться вітчизняні "збірничі".

Якщо чесно, то Аліна Максименко далеко не сягнула міжнародного авторитету, який мали в різні роки Олександра Тимошенко, Оксана Скалдїна, Катерина Серебрянська, Олена Вітриченко, Анна Безсонова. Але принаймні в рідних стінах підопічна Альбіни й Ірини Дерюгіних виборола медалі в чотирьох номерах програми з п'яти індивідуальних. Зокрема в багатоборстві - друга слідом за росіяною Дар'єю Кондаковою, а в окремих вправах зі стрічкою, обручем та булавами обійшла конкурентку й перемогла!

Не пасли задніх наші дівчата й у групових композиціях. Скажімо, у номінації "2 обручі + 3 стрічки" команда, в якій більш-менш відомими майстринями сприймаються тільки Альона Дмитраш та Вікторія Ленишин, стала другою після італійок, а в розряді "5 м'ячів" та в багатоборстві - третього. Інша справа, на яку прихильність арбітрів ми можемо сподіватися поза рідним килимом? Отут уже поле для діяльності менеджменту. Адже за естетикою наші гімнастки завжди мали переконливий вигляд. Проте "мафія" шкодувала для них гарних оцінок.

У нашій «групі» все синхронно

Найстрашніший зі всесвітньо відомих збігів відбувся у XVII столітті в Японії. До повноліття батьки подарували доньці розкішне кімоно. За чотири дні до того, як вперше його надіти на День народження, дівчина померла від раптової хвороби. Кімоно у спадок перейшло другій дочки. Її теж залишалося чекати чотири дні, перш ніж у нього вбратися, коли її вбила блискавка. Жодного разу не встигла приміряти зловісне кімоно і наймолодша дочка: через укуса скаженої лисиці вона померла. Як легко здогадатися, рівно за чотири дні до повноліття.

Батьки запідозрили, що з кімоно щось негаразд, і звернулися до буддистського жерця. Той постановив: на кімоно лежить прокляття, його треба спалити. Батьки послушалися, але раптово піднявся силь-

За розкладом поїзд там не мав проходити, тож дівчина стала на рейки. Але він, запізнюючись на півтори години, все-таки з'явився, і нещасна загинула.

Ще більш вражаючою і жахливою є смертна хроніка американської сім'ї Бесінджерів. У 1957 році голову родини Річарда Бесінджера на одному з мостів Каліфорнії збила автівка. За два роки на тому ж місці загинув його син Хірам, на якого впала колода з проїжджаючого повз лісовоза. Ще через шість років там же розлучився з життям 14-річний онук Річарда - у пошуках гострих відчуттів він лазив по конструкціях мосту і зірвався вниз. Останній з чоловіків Бесінджерів - молодший брат Річарда - помер п'ять років потому від інфаркту. Але серце його зупинилося в момент, коли він проїздив тим-таки фатальним мостом. Дивовижно, що протягом

ПОЧУТТЯ ГУМОРУ

У ЖИТТІ ПОВНО НАСТІЛКИ ДИВОВИЖНИХ ЗБІГІВ, ЩО РЕЛІГІЙНІ ЧУДЕСА НА ЇХНЬОМУ ТЛІ БЛЯКНУТЬ. МИРОТОЧИВУ ІКОНУ НАУКА ХОЧА Б НАМАГАЄТЬСЯ МАТЕРІАЛІСТИЧНО ПОЯСНИТИ, АЛЕ ПЕРЕД ДИВНИМ ЗБІГОМ ОБСТАВИН ВОНА, ЯК ПРАВИЛО, В ПОДИВІ ЗАМОВКАЄ...

В «СТАРОЇ З КОСОЮ»

ний вітер роздув полум'я, розкидаючи іскри по всій окрузі. Так в 1657 році почалася найстрашніша пожежа в Токіо, що знищила 300 храмів, 500 палаців, 61 місто, тисячі крамниць, забравши життя понад 100 тисяч чоловік.

Історія рясніє легендами про коштовності, дзеркала, кинджали, які накликали біду, але в жодній із них нещастя не мало настільки катастрофічних масштабів. Однак не варто думати, що речі-вбивці або, якщо відкинути містику, трагічні збіги - завжди «перекази з глибокої давнини». Їх вистачає і в наші дні.

Взяти, наприклад, шикарний «порше», за кермом якого розбився 1955 року зірка Голлівуду Джеймс Дін. Коли після ДТП машина була доставлена в автосервіс, вона впала на механіку, зламавши тому ногу. Двигун і карданний вал від неї були продані двом автогонщика-аматорам - обидва загинули на одних і тих самих перегонах. Кузов «порше» потрапив на виставку, присвячену пам'яті Діна, де в день відкриття почалася пожежа - ось іще три трупи. Коли ж кузов повторно виставили в експозиції особистих речей голлівудських зірок, він, впавши зі стенду, зламав шию відвідувачу.

Фатальними збігами можуть бути позначені не тільки речі, але й місця. Так, під час прогулянки з матір'ю англійка Ліза Поттер вирішила перебороти панічний страх, який відчувала перед розвилкою залізничних шляхів, на якій 11 років тому загинув її батько.

всього цього періоду інших смертей в родині не було. Небіжчиків благополучно пережила навіть мати Річарда, якій на момент смерті молодшого сина виповнився 91 рік, і його хвора хронічною нирковою недостатністю дочка.

«Стара з косою» часом немов грає з неймовірними збігами, виявляючи неабияке почуття гумору - природно, чорного. У 1998 році мешканка Праги Віра Чермакова, дізнавшись про невірність чоловіка, вирішила помститися йому, наклавши на себе руки. Вона викинулася з вікна їхнього будинку і впала точнісінько... на колишнього чоловіка. Той пішов від неї тиждень тому, але вибрав саме цей день і мить, аби зайти до колишнього сусіда за боргом. Самогубця лишилася неушкодженою, а чоловік, якого вона збила, вдарився скронею об камінь і помер на місці.

Часом смерть може пожартувати і благодушно. У 1946 році, провівши п'ять років без відпустки, Мілдред Уест, співробітниця окружної газети, в обов'язки якої входило написання некрологів, вирішила нарешті два тижні відпочити. Під час її відсутності не помер жоден тамтешній житель - уперше в історії газети, що видавалася протягом 20 років. Ситуація повторилася, коли Мілдред за рік взяла наступну відпустку (щоправда, лише на тиждень) - смерть знову влаштувала собі канікули...

Юлія КАЦМАН

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ (з 16 до 22 травня)

Овен (21.03-20.04).

Ризикуєте наразитись на несподівані проблеми. Пані Фортуна не надто прихильна до Вас, тож у контактах з діловими партнерами виникнуть труднощі, а результати не виправдають сподівань. Стримуйте свої емоції. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - середа.

Телець (21.04-20.05).

У найближчі дні доведеться працювати без відпочинку, щоб виправдати довіру керівництва та закласти фундамент для майбутнього просування по службі. В особистому житті нарешті відбудуться довгоочікувані зміни. Сприятливий день - неділя, несприятливий - п'ятниця.

Близнюки (21.05-21.06).

Не беріться за нові справи, а наведіть лад у розпочатих. Можливо, ситуація вимагатиме радикальних рішень. Будьте напоготові! Продумайте найменші дрібниці, дослухайтеся порад. Сприятливий день - вівторок.

Рак (22.06-22.07).

цікаві можливості у сфері професійної діяльності. Поспілкуйтеся з керівництвом. Наразі Ваш авторитет блискавично зростає. В особистому житті не очікуйте на доленосні зміни... Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - субота.

Лев (23.07-23.08).

Зростає професійна активність. На Вас чекають важливі зустрічі, що суттєво розширять сфери бізнесу. Не конфліктуйте з родичами та близькими. У вихідні приділіть увагу дітям. Сприятливі дні - середа, четвер.

Діва (24.08-23.09).

Існує велика ймовірність зміни місця роботи чи далекого відрядження. Зверніть увагу на особисте життя. Остерігайтесь нових захоплень, вони принесуть лише розчарування. Сприятливий день - субота, несприятливий - понеділок.

Терези (24.09-23.10).

Цей тиждень чудово підходить для роздумів. Можливо, Вам слід поміркувати про майбутнє? Прийміть виважене рішення, адже від нього залежать перспективи усієї родини. Оптимізм - Ваш найкращий порадник! Сприятливий день - субота, несприятливий - вівторок.

Скорпіон (24.10-22.11).

Ваша здатність знаходити правильне рішення та постійна підтримка близької людини допоможуть створити чудові передумови на майбутнє. Про себе нагадають давні друзі. Сприятливий день - вівторок.

Стрілець (23.11-21.12).

Час прийняти рішення, від якого залежить успіх у справах. Вам необхідно вдало завершити цей етап, адже попереду чекає нове випробування. У стосунках з коханими спробуйте бути впевненішими і розкутішими. Сприятливий день - неділя, несприятливий - середа.

Козеріг (22.12-20.01).

Забудьте про веселощі! Сконцентруйтеся на великих звершеннях, якими буде сповнений цей період. Будьте уважнішими до рідних і близьких - наразі вони потребують Вашої допомоги. Сприятливий день - середа, несприятливий - вівторок.

Водолій (21.01-20.02).

Період фантастичного везіння і казкових збігів лишився позаду. Попереду період важких випробувань та праці. Зосередьтесь на результаті, інакше бажаного досягти буде вкрай важко. Сприятливий день - четвер, несприятливий - вівторок.

Риби (21.02-20.03).

Вдалий збіг обставин дозволить отримати підвищення по службі чи створити умови для здійснення подібних задумів у майбутньому. Планети сприяють кар'єрному зростанню та будь-яким справам у професійній сфері. Сприятливі дні - понеділок.

АНЕКДОТИ ВІД **ГПУ**

Злива. Стукіт у двері. Чоловік відкриває, а на порозі стоїть теща. Він каже до неї: «Що ж Ви, мамо, в таку погоду на вулиці робите? Ідіть додому!»

Британські вчені винайшли прилад, за допомогою якого можна легко проходити крізь стіни. А назвали його взагалі прикольно - двері.

... а вона вся у сльозах, біжить за мною і кричить: «Максим! Пробач! Я хочу бути з тобою!»
- А ти що?
- Я? А я не Максим, а Паша... Темно, соромно, але було приємно...

Симпатична аспірантка інституту молекулярної фізики і поважний професор фізкультурної академії не зуміли знайти спільних тем для інтелектуальної бесіди і тому займалися коханням мовчки.

Стоять дід з бабкою в городі. Дід:
- Я, бабо, скопаю город за сім днів.
- А я за шість.
- Ну копай...

Я зрозумів, чому мій тесть називається тестем: він «тестив» попередню версію моєї дружини.

При передруку посилання на тижневик «Говорить і показує Україна» обов'язкове. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу - автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

Шеф-редактор

Валерій СТЕПАНЮК

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, віддруковано з редакційних фотоформ ЗАТ «Сьогодні Мультимедіа», Київ, вул. Борщівська 152-б. Друку офсетний.

Наша адреса: 03142, Київ, вул. Академіка Вернадського, 36, корпус 4. офіс 904

Телефони редакції: Тел./факс: 424-32-44

Замовлення 06984

Індекс у каталозі: 60953

E-mail: gputele@bigmir.net; www.gipu.com.ua